

Jana Ondrášková, Hraběnka Anna Marie Thun-Hohensteinová ve světle svého osobního deníku, diplomová práce, Filozofická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice 2006.

Posudek oponenta diplomové práce

Nebýt diplomové práce Jany Ondráškové, zůstala by Anna Thun-Hohensteinová, rozená Schwarzenbergová, další ze zapomenutých žen provázejících životy mužů proslulých veřejnou činností. K zájmu o osud dcery známého konzervativního politika a manželky českého místodržitele a rakouského ministerského předsedy přivedla diplomantku existence jejího nepřiliš rozsáhlého, ale zajímavého osobního deníku, který si psala v době mládí. Heuristickou základnu doplnila studiem její korespondence s matkou Vilemínou ze Schwarzenbergu. Právě ve využití ego-dokumentů leží největší klad diplomové práce. Zároveň však jejich interpretace představovala mnohá úskalí, s nimiž se však diplomantka víceméně úspěšně vyrovnala.

Diplomová práce je složena ze tří obsáhlých celků. V prvním přináší Jana Ondrášková, možná trochu nadbytečně, základní informace o dějinách rodu Schwarzenbergů a Thun-Hohensteinů, které jsou prologem k vlastnímu životopisu Anny Thunové. Jeho částečná torzovitost je zaviněna množstvím a strukturou dochovaného a prostudovaného archivního materiálu. Zajímavé jsou především pasáže o životním stylu šlechtičny a filantropii, kterou lze chápat jako substituci mateřství, ale zároveň i jako možnost urozených dam proniknout do veřejné sféry.

V kapitole s názvem Rozbor osobního deníku Anny roz. ze Schwarzenbergu se diplomantka pokusila o kritickou analýzu svého nejdůležitějšího pramene, deníku z let 1869 až 1873. Zabývala se v nich obecnými otázkami výpovědní hodnoty ego-dokumentů a naznačila možnosti interpretace konkrétního textu. Závěry, ke kterým intuitivně dospěla, jsou zajímavé, zvláště pasáže o vztahu k „druhým“ ve smyslu příslušnosti k jiné sociální vrstvě a vědomí vlastní společenské exkluzivity. Zde bych snad jen doporučil Janě Ondráškové věnovat dodatečnou pozornost některým titulům literatury německé provenience, které se týkají dané problematiky.

Poslední část diplomové práce tvoří edice francouzsky psaného textu výše zmíněného deníku. Skládá se z transkripce původního znění a českého překladu opatřeného poznámkami. Ocenit lze pečlivost, kterou diplomantka její přípravě věnovala. Prokázala tak neocenitelnou službu kolegům, kteří mohou využít takto zpřístupněného pramene k vlastní práci.

Diplomová práce Jany Ondráškové představuje zdařilý příspěvek k bádání o šlechtě devatenáctého století. Je psána bez vážnějších obsahových i formálních nedostatků (vytknout se dá snad jen občasné zápolení s morfologií českého jazyka). Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji ještě známkou výborně.

Mgr. Zdeněk Bezecný, Ph.D., v. r.

V Českých Budějovicích 22. 8. 2006